

ВХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

(Допис з Волині)

Православный.

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego Sądu okręgowego Wydział I karny we Lwowie w składzie S. O. W. Medzyński jako przewodniczący, S. O. R. Tarłik A. Jagodziński jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr. 247 z czasopisma „Dilo” z daty Lwów dnia 20. 9. 1933 do Sygn. VI 1 Pr. 438/33 na powołaniu niejawnem w dniu 21. września 1933 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawiając uznać za usprawiedliwoną dokonaną dnia 18. 9. 1933 przez Starostę grodzieńskie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo” Nr. 247 z daty Lwów dnia 20. 9. 1933 zawierającego w artykule Tajna wybiwstwa itd. w całości wraz z tytułem i wyśmienką rozmianową wyst. z art. 159 kk. zarządzać zniszczenia całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. nakaz dalszego rozpowszechnienia tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzalnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by ostatecznie niniejsze umieszczyć bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu jest podlega za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. zw. pocigią za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. dz. druk. z 17. 12. 1862 Dapp. Nr. 6 ex 1863 tj. zaprzeczenie się przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uszanowanie! Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu publiczne rozpowszechnienie wiadomości śledztwa przed rozpoczęciem głównych bez zarzeczności widoków Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. przea. jest zatem powyższe postanowienie uszanować. Przewodniczący Medzyński, w. c.

Za nadtożność Jędrzejewski - sekretarz

критики, притуплення класового почуття, крайньо слабу боротьбу з хворобливими явищами в організації (п'яство, самоснабження, розтрата і т. п.) не виявляючи заходів по очищенню та скріпленню торгово-заготовчого і контрольного апарату, що привело до підризу авторитету у парторганізації в очах широких партійних мас, — оголосити сувору догану і поставити питання про звільнення з роботи... (Підкреслення наші — Т. М.).

Хіба для ілюстрації тої московської червоної розпещеності треба ще яскравішого документу? Цей офіційна опублікована постанова „Верховного уряду“, яка сама стверджує і подає до прилюдного відома і про п'яництво і про організований бандаїзм, і про систематичну розтрату робітничого гроша і про все найогидніше; але разом з тим — і про відсутність „самокритики“, притупленість партійного почуття та безконтрольність...

ЦК „помічає ці явища в якомусь там Комітеті Макеєвського Завода і „дуже радикально“ намагає всі ці зловживання „організованої банди жуликів“ (до яких запутався і т. Постоловський, хоча він уже 20-літній член ком. партії в часі ЦК КП(б)У, очевидно наш земляк), тільки... суворою доганю і звільненням з роботи... Це очевидно тому, що справа йде тільки про міліонні розтратами... і своїх членів...

Все це ЦК бачить. Але разом з тим, той самий ЦК (Комітет „Верховна влада“) зовсім „не бачить“ тих своїх же куди більших грабунків сільського господарства і нищення доріжок цілих міліонів душ живого, до краю збіднілого, українського голодного населення!

Ба, навпаки: московська політика цинічно приймає постанову про збільшення „хлібозаго-

ВАЛОВА Scientia СОВІСЬКОГО
11 12
ЗНАННЯ ТО СИЛА ЗНАННЯ ТО СИЛА
Лекції
з діалектики
психології
філософії
соціології
літератури
мови:
німецької
французької
англійської
4-5 ЗОЛ. МІСЯЧНО.

товок“ і то саме на Україні... Їй вже мало спільного „котьолок“... Вона обов'язково рада би бачити його повним ушерт укр. зерном. І хоч усе до останнього зернятка на Україні вже здерли, всетаки поведи терор проти голодуючої країни та її голодного населення. На таї таких фактів виходить ясно, що нинішня червона влада в СРСР, це найбільша на цілому світі банда організованих шантажистів, зі засобами екзекутиви насильно свій шантаж переводити в життя. Таким робом нинішній голод на Україні є вислідом свідомої і систематичної плянової політики, якою влада думає хіба стерти з поверхні земної кулі весь український народ і в той спосіб „вирішити“ проблему українського культурного та державного відродження.

Нічого собі й казати: Затія тісна москалів, як народу, та цілої їх „високої культури“. В таких умовах, нам усім українцям на цілому світі, починаючи від найменшої дитини до найстарших одиноків включно з тими, які вже стоять одною ногою в могилі, нічого не залишається, як тільки напружити всі свої зусилля, щоб цей „спільний котьолок“ розпався раз на завіжди!

Т. М.

Галицька болячка.

VII

(Туманні думки у „Хліборобському Шляху“. — Думки галичан про своє відношення до росіян до половини XIX. ст.)

Стаття „Питання галицького москвофілізму“ („Хліб. Шлях“, ч. 18) за підп. „(—)“ — туманні думки, як от порівнявання галицького вишківського народу, неслучайно предствалення, але повинна бути свідетом українського національного і москвофіліського таборів, коли „дана“ цінності, одна і друга має свої „владомогутства“. Також нещасливий у вія вислів про те, що перед Мазепом, як також помітний полемічний брак логічного зв'язку в будові речень. Та найбільше помилковою є думка, що для Маршала Пашкевича „Русь існувала й у Новгороді, а не Волзі й на Україні“. Таку туманну думку можуть використати наші противники і зробити з Пашкевича москвофіла. Тому наводжу уривок, який виразно свідчить про те, що М. Пашкевич уважав українців за окрему націю росіян.

У протоколі, списаному з М. Пашкевича І. Вагилевичем і Я. Головацьким для 12-13 червня 1837 р. тодішнього управую гр. лат. секр. нарі у Львові („Зоря“, Львів, 1833, ч. 1, ст. 12), читаємо таку назву Маршала: „Я пробрав своїх сил у руській, як моїй рідній мові, як значно ріжниться від церковно-славянської і від російської (московської) мови, та думаю позжити основу під її дальший розвиток і тим звести недостачі руської літератури“. Визначити отже назви „русин“ і „руський“ для означення української народності, Пашкевич уважав окремою від російської, яку адебітніше називав „москвитинською“, „Московитином“ називав росіян до 1848 також інші галицькі діячі, навіть такі, що опісля опинилися в москвофілічному таборі, як от крив. Антія Петрушевич. До „москвитин“ ставився Пашкевич так, як і до інших славян; тому вичислюючи в „Згадці“ рідні, як якими живуть славянські народи, Ладю, Велю, Дніпро, Дністер і Дунай, агадає також Волгу:

„Іа русина широй груди
В побратимий летить край,
Побратимі де суть люди,
Поза Волгу, за Дунай“.

До 1848 р. галицьке москвофіліство обмежувалося виключно до особистих зв'язків Погодіна із Д. Зубрицьким; останній, як аристократ у своїх поглядах і тому чужий галицько-українській народоловній інтелігенції, просто не міг ширити москвофілістських ідей серед громадянства. В 1848 р. „Головна Руська Рада“ замість фестивалю національної єдності галицьких русинів з придніпрянськими українцями. На з'їзді „руських учених“ рішено живити народну мову в письменстві; щодо правописну, то прийняли етимологію, хоча деякі, як О. Лосицький, Р. Мох, Т. Глинський та інші, різко заважали на фонетиком.

Про те, що до 1848 р. не було москвофіліської партії серед галицького громадянства, говорить у своїх спомиках і сам Богдан Діпчик: „Під поняттям „Русь“ — нині ала — я предствалав собі тоді так, як і найбільша частина в тому часі відроджених наших русинів, тільки Південну або Малу Русь з П. старинними столичними городами, Київом і Галичем, а північну, Велику Русь, уважали ми тоді смершвою нам по всеславянському походженню, опіче мало що не так само не своє, як не свою була для нас також і ближче з нами сусідні, також славянська Польща. Іщеж до того, що північну Русь іадавна називано у нас малю „Москвою“. („Своєжиттєвий записки“, Львів 1906, ст. 8).

Щойно після 1848 р. маємо розвиток галицького москвофілізму, що у своїх початках далеко відбігав від нинішнього. У Діпчику не було зовсім ненависти до своєї рідної мови; все москвофіліство опиралося на мріях про одну руську націю з одним правописом та двома мовами. Зновуж уважаний нинішніми москвофілами за свого Михайло Качковський підружувал літературу і в чистій українській зарежувал мову і в т. п. „явці вишого слога“ в Діпчиком. Свої погляди на відношення до Росії висловив він у листі до Головацького з дня 14 червня 1834; там навінав він, що „треба бути в огом свого народу, щоб стреміти до Росії“.

Відгуки голоду на Радянській Україні в німецькій і бельгійській пресі.

Український Громадський Комітет Ратушки України дістав від двох наших земляків, із Німеччини та Бельгії вірізки із тамошньої преси, що щораз частіше звертає увагу на голоду катастрофу Радянської України. Перед нами статейки, що подають інформації про голод і поклик, щоб організувати допомогу нещасливому населенню, часописи: „Германія“, „8 Ур Абсидбллі“, „Штутгартер Ноес Тагблат“, „Зі-бендпрішт-Дойчес Тагблат“ і ін.

Бельгійська преса, столична і провінційна, має ще більше заісто як німецька про жахливий стан на Рад. Україні. Вона помістила поклик „Українського Комітету в Бельгії для допомоги голодним Україні та Кубані“, як це бачимо із вірізків таких часописів як „Лібераль-отів Фландрія“, „Меза“, „Провінція Навуру“, „Провінція“, „Денник з Бріж“, „Денник Кантону з Сіней“, „Будучина Люксембургу“ і ін. Крім цього находимо окремі статті на тему голоду та політичної ситуації Рад. України у „Ліберальній Фландрії“, „Вальонській Країні“, „Громадській Справі“, „Вечірнім Кур'єрі“, „Ранку“ та „Провінції“. Ось кілька фрагментів із довгих статей:

„У 1921 р. сотні тисяч людей можна було спасти завдяки зорганізованій допомозі Зауц. Держав, Червоного Хреста та Апостольської Столиці. Нині всяка чужинна допомога — неможлива, бо російський уряд нічого не робить у цьому напрямку. Опухлим від голоду він відповідає: „Ікте сквану вами муку! У Радянському Союзі нема голоду!“

„Товариш Калінін заявив недавно, що „зріст добробуту серед мас можливий тільки у соція-

лістичній країні“. На цю сміливу заяву відповідають нині тисячі опухлих трупів і виголоднених людей... Один бистрий спостерігач написав десь, що попри всі хиби модерного капіталізму, цей капіталізм мав бодяй ту заслугу у своїх активах, що припинив великі епідемії голоду, які колись періодично нищили світ“.

(„Ранок“, 23. серпня).

„Більшовицькі ловки показують приїздом чужинцям тільки міста і „зразкові“ фабрики, але не хотять їх возити на села, де селянин умирає з голоду, коли вже раніше не розстріляв його карні відділи. Тому мусимо погодитися з тим, що правду про Україну можемо довідатися тільки здалека. Бо те, що оповідають нам утікачі зпоза Дністра або рідкі писані матеріали не дають нам ясного образу. Усе-ж ці звістки, правдиві у загальній картині, показують нам нужду України і південних земель“.

(„Вільна Фландрія“, 29. серпня).

АКТУАЛЬНІ ПУБЛІКАЦІЇ:

Д-р Іван Німчук: **УКРАЇНЦІ І ВІДСІЧ ВІДНЯ 1683 РОКУ**. В 250-ліття великої історичної події. З 3 ілюстраціями в тексті. Стор. 60, 8". — Ціна 1 зол.

Д-р Іван Німчук: **ЮРІЙ ФРАНЦ КУЛЬЧИЦЬКИЙ І ЙОГО ПОДВИГ**. Вичерпане.

Д-р Іван Німчук: **ЗА СЯНОМ**. Наші зиски і стра-ти за Сяном за останніх сто літ. Стор. 40. Ціна 50 сот.

Замовляти в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10. При більших замовленнях за готівку 25% знизки.

IX. Конгрес зорганізованих національностей Європи.

Резолюція в справі релігії та матірньої мови.

Європейський Конгрес національних меншин, що має назву Конгресу зорганізованих національностей Європи, прийняв крім опублікованих у вчорашньому числі „Діла“ резолюцій, ще й окрему постанову в справі релігії та матірньої мови. Ця резолюція була вислідом дискусії над окремим рефератом на ту саму тему. Дослівний текст резолюції такий:

„Десятий Конгрес національностей закликає нинішні проводи християнських церков по-робити заходи, щоб ними визнавали та в їх історії завідали дотримувати засади відносно релігійної оцінки вірних у їх матірній мові переводилися практично у всіх державах на користь всіх меншин.“

Національні меншини сподіваються від навішних проводів християнських церков, що кожна з них не лише заборонити своїм органам жодну безпосередню чи посередню активну чи пасивну участь у винявдоводенні вірних, а й що

вони будуть давати приклад державам далеко-сиганм та детальним нормуванням меншиневих прав у релігійному житті.

Національні меншини закликають одночасно церкви заняті з морального погляду становити до денационалізації загальною і на позацерковним терені як до одної з найбільших та найфатальніших хиб нашого часу.“

За інфляційну політику в Америці.

З Нью Йорку повідомляють, що сенатор Томас, один з чільніших прихильників інфляції, заповів повний марш на Вашингтон. Понад міліон селян вирушить з початком жовтня до Вашингтону, домагаючись від уряду переведення інфляції. Здається, що політика дозворою інфляції є сьогодні єдиним виходом для уряду, бо банківний світ збунтувався і відмовився підтримувати інфляційну кредитову політику.

(Про його погляд ширше у статті „Чи М. Качковський був москвофілом?“).

Серед керманців старого галицького москвофілізму було багато ідейних людей: вони підіймалися на підтримку Росії, не знаючи її. Та сучасні керманці москвофілізму знають добре і Росію і відношення росіян до галичан: отже повинні собі добре алавати справу з того, що їм нічого від неї надіється, а краще привертатися до українського національного табору. Во тільки тоді врятуються перед польонізацією, яка погрожує вже російську меншість у Польщі та в помітні і в кругах москвофіліських колишніх діячів.

Д-р Микола Андрусак.

Процес за підпал Райхстагу.

В другому дні лондонського процесу надпрокуратор Вернер відчитав телеграму провідника штурмових відділів Гайнса, який просив, щоб суд взяв його в оборону перед обвинуваченням лондонської комісії, нібито він брав участь у підпалі Райхстагу. Описав лікар експерт Бонгефнер ствердив, що обвинувачений Ліббе здоровий на умі та що перед ним признався до підпалу Райхстагу, поклинаючись на ідейну сповість. Комісар поліції Гайсінг, який перевірив свідчення, устійлив, що Ліббе був комуністом, а навіть терористом. Обвинувачений, спрощений на місце вчашку, признався, що то він підпалив Райхстаг. В часі дальших дохождень визнавав, що його вчинок мав бути вказівкою для пролетаріату в боротьбі проти капіталістичної системи.

З черги надпрокуратор Вернер відчитав листа пор. Шульце, який просить, щоб взяли його в оборону перед закордонною кампанією, яка закидає йому, що в наказу Герінга брав участь у підпалі Райхстагу.

Адвокат Зак повідомив, що в в Південній Америці, головню в Ріо де Жанейро журналісти поширюють вістку, нібито лондонський процес це фарс і поважно брати його не можна. Адв. Зак зажадав, щоб компетентні чинники запростували проти тих фальшивих, а закордонним журналістам відобрали дальше участь в розправі.

Після вислухання звіту з давньої діяльності Ліббе розправу відложено.

В дальшій частині розправи оборонець Ван дер Ліббе жалівся трибуналові, що його клієнт не хоче істи. Просив, щоб приділили поліція, який допильнував би, щоб Ван дер Ліббе із принесених харчі. Описав почалося переслухання оба. Димітрова. З документів Димітрова виходить, що його в 1922 р. покарали за рев. селянське повстання, а описав за організування збройних ватаг на кару смерті. Обвинувачений візнає подробиці про старшинський бунт у 1923 р. та про вбивство Стамбульського. Далі оповідає про історію сел. повстання, якого 10. років припадають саме на день його переслухання, про свою втечу за кордон та скитальське життя в різних європейських країнах.

До год. 12.30 не впало ніодно слово про підпал Райхстагу.

Симпатична залізнична лін'я.

Московська преса повідомляє з Харбіна, що радянський директор східно-китайської залізниці Рудий зложив управі залізниць звіт, на основі якого в шістьох днях від 11. до 16. ц. м. було 5 випадків uszkodження шляху, 32 випадки острілювання потягу, 15 нападів на залізничні будинки а в 160 випадках хунхузи й інші озброєні відділи взяли залізничників у полон.

Одночасно радянський заступник манджурської залізничної вилас на руки голови манджурської залізничної управи письмо, в якому ствердив, що в роках 1930. до 1932. було 3 тисячі випадків насильного входу, підпалів, спричинення катастроф, uszkodження шляху, будинків і т. п., з яких 1161 було ділом відділів, що мали хоронити залізницю. Крім того відділи ті доконали 250 вбивств, поранень або побиття залізничників. Число вбитих у полон дійшло в дні 1. липня ц. р. до 1.000 осіб. Письмо звертає увагу, що залізнична управа видає величезні суми на охорону й домагається від манджурського уряду видати розпорядки, які вкоротили би анархію на тій залізничній лін'ї.

Хто вітається на участі в розбудові освітніх змагань, тог поступок є рівний поступкові тежстери в часі сою. А таких між нами не сміє бути. Усі ставлять в ряди членів „Просвіти“.

Як КАЛЬОДОНТ усуває назубний камінь

Ото один з багатьох випадків у практиці лікаря-дентисти: пацієнт, що мав грубу верству назубного каменя, чистив постійно зуби Кальодонтом. І по вісьмох місяцях назубний камінь зник без сліду. Цей приклад дає доказ, як успішно ділає Кальодонт, одинока в Польщі паста, яка має в собі Сульфорицинолеат на підст. д-ра Бройнліха, найліпший засіб проти назубного каменя.

Заочний присуд.

В Лондоні відбувся цікавий процес, переведений міжнародною комісією правників задля ствердження, хто підпалив німецький райхстаг. Комісія перевірила різні документи, переслухала різних знавців обставин, серед яких склалася подія, і ствердила, що: 1) Ван дер Ліббе не тільки не є членом комуністичної партії, але навіть її противником. 2) Комуністична партія не має нічого спільного з пожежою райхстагу. 3) Торглер, Димітров, Танов і Понов є невинні і не мають нічого спільного з пожежою райхстагу. 4) Документи, зізнання свідків і цілий матеріал, який має комісія, вказує на те, що Ван дер Ліббе не міг докопати злочину сам один. 5) Оглядаючи деяких входів до райхстагу і виходів вказують на те, що палії користувалися підземним переходом, який веде з райхстагу до мешкання президента райхстагу. 6) Випадок такої пожежі в тому власне часі був безсумнівно політичною користю для націонал-соціалістичної партії. 7) Комісія стверджує, що є поважні підстави підозрівати, що райхстаг підпалили провідні особистості націонал-соціалістичної партії або з їх доручення.

Заочний присуд міжнародної правничої комісії, що перевела цей процес під сильним впливом жидівської протинімецької агітації, виканкав, як можна було надіятися, велике вдоволення серед кох, настроєних неприхильно до гітлерівського режиму в Німеччині.

Наглий суд у Сокалі.

Трьох селян перед доразовим судом за намагане убивство гром. секретаря.

В Сокалі відбулася сенсація, бо це вперше має тут відбутися доразовий суд. Магістрат, що відступив само своїх засідань для переведення нагаого суду, об'являє нас людях, що пробують беззастисно дістатися до середини. Густо усташані на місці поліційні патрулі надляють Сокалемі несамовитого виду.

На невелику сажу магістрату попало наблизто осіб. Це головню поліційні функціонари, урядовці і т. п. публіка. З українців нема майже нікого.

На лаві обвинувачених засіли молоді селяни із села Позимир: 1) Ілько Шевчук, син Івана і Процьки, ур. 1906 р., жонатий зарібок, скінчив нар. школу; 2) Федько Зарізь, син Дарька і Наталки, ур. 1908 р., парубок, скінчив нар. школу; 3) Микита Бучко, син Василь і Параньки, ур. 1906 р., парубок, скінчив нар. школу. Обвинувачують їх за те, що два перші з них wraz із незнаким з місця побуту (скрипачі Михайлом Царем у намірі об'єднати громадського секретаря в Позимирі Клим Царика стріляли до нього з криїв військового типу, а саме оба. Федько Зарізь зніч. а оба. Ілько Шевчук один раз, але його не поцілило. Даліше обвинувачують Микиту Бучка за те, що він намагався обвинувачених Федька Зарізь, Ілька Шевчука та незнакого-тепер з місця побуту Михайла Царя до об'єднати Клим Царика, що вони в дні 28. червня 1933 знісно виконали, віддавши до нього стріли. Таким чином обвинувачені Федько Зарізь та Ілько Шевчук допущилися злочину проти

життя зі статті 23. і 225 § 1 к. к., а оба. Микита Бучко злочину проти життя зі статті 26 і 225 § 1 к. к.

Склад трибуналу, що переводить наглий суд, такий: предсідник о. с. Ягодзіньський, воганти о. с. Медницький і Михайл. Прокуратуру заступає підпрок. Мла-сович. Бороються: д-р Лев Хоминський, адвокат у Сокалі і д-р Ст. Біляк з Городка.

Перед відчитанням акту обвинувачення поставила оборона умотивований внесок на передачу цілої справи під звичайний суд. Одначе трибунал внесок цей відкинує і приступила до переслухання обвинувачених.

ЗІЗНАННЯ ОБВИНУВАЧЕНИХ.

Обв. Ілько Шевчук заперечив, немовби він настав на життя гром. секретаря Царика, з яким особисто ніколи нічого не мав. Заперечив також, немовби мав говорити перед Мих. Камчуком, що буде горіти, фіззарок. Висновок, що можливо бузи якийсь поразунок між Цариком і Царем (що скрипач), бо батько останнього є війтом, а сестр Царик його підкупувала ріжними доносками. Описав на запит предсідника оповідає, як то напередодні „свята можа“ впади стріли до Царика. Стріляв він, Мих. Цар і хтось третій, кого в п'ятні не пізнав (на поліції казав, що цим третім був оба. Зарізь), але зазначив, що вони не мали наміру вбити Царика, тільки його настрашити за те, що він улашдував „свято можа“ і взагалі був уважливий за доношків.

Обв. Федько Зарізь заперечив категорично свою участь у нападі на Царика, заявляючи, що там не був і нічого про це не знав. Випавді під побити комісара Козловського і ще когось тайного агента признався на поліції до участі, одначе тільки тому, аби оминуть дальших побитів. Висновок, що в часі нападу спав спокійно у столоді, на що має свідків. Питання предсідника і воганти та його конфронтація з оба. Шевчуком не висножують справи. Обвинувачений обстає при своїх твердженнях.

Третій обвинувачений Микита Бучко, заявив, що він не намагав нікого до нападу на Царика, бо хоч його й не любив, то всеж таки не мав причини аж поубавляти його життя. В дні нападу був у своєї ділячці а Боратині і не знав нічого, аж як вернувся до хати, почув про напад. Конфронтація обвинуваченого з оба. Шевчуком не висножила нічого. Потім Бучко описує, як його били на поліції, а зокрема ком. Козловський.

Після того предс. відчитав поліційні зізнання Бучка, з яких виходить, що він перший почав складати на своїх товаришів обтяжуючі зізнання. М. ін. порушував він також справу нападу на вілти Марцинюка в Корчині, яку то справу з нимішньої розправи авеслімнували.

ЗІЗНАННЯ СВИДКІВ.

По переслухання обвинувачених стали переслухувати свідків. Перший з них зізнався вілти Корчиня Марцинюком, який до розправи нічого нового не вніс, таксамо як і його жінка Анна.

Св. Петро Баран описав, як ходив з оба. Шевчуком до Поторицької Вілльки за крісом, хоча відучи туди не знав нічого. На ту саму обставину зізнався св. Микола Жарський, який видав кріс, хоч не знав, на яку ціль.

По обідній палі зізнався перший пошкодочий Клим Царик, б. застр. жандарм, а тепер гром. секретар. Своїм зізнанням він сильно обтяжив обвинувачених, який намагався докопати їх вини. Щодо закиду домошництва, то він не відпукється, капаючи: уважав, що рошпишка, то він не відпукється, капаючи: уважав, що рошпишка дуже добре. Описує а майдрішними мовчобіями

Запевнення майбутнього дитини дає батькові спокійну совість. Тому, батьки, забезпечіть своє життя в користь ваших дітей в одинокому УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ І РЕНТИ.

"КАРПАТІЯ",
Львів, РИНОК Ч. 38 (пальна кухня).

Щуку пошу, а на запити обирати. Відповідає знан-
вучо.

Св. Роман Хімко каже, що в Подільці не люблять
Польщі, а зате люблять Україну. Марікає на студентів,
які, мовляв, відбували таємні наради з хлопцями і да-
вали їм заказану літературу. Сам він був не тільки лю-
бимим, але про все повідомляв поліцію. Чув так, що
Бучко грозив Цариківі смертю.

Після того зізнавався Іван Тимчук, Міхал Казаняк,
Стефан Падужиня, Гнат Бойко, Імстро Шиш, Теодя
Диявська і Михайло Климчук, які стверджують деякі
визнання, але нічого до розправ не вносять нічого.

Прокуратор та оборонні постачальники після цього
визнали інсцену на показання пов'язаних свідків, а як-
би було допустиме лише трих. Після того розпра-
дження до суботи 23. ч. м.

Кодекс фермера.

ВІДОМІ, 23. 9. ПАТ. Пашенел Фермере
Есепішмен", каже, що репрезентув фермерів із
18 степів, ухвалив проєкт т. зв. кодексу ферме-
ра. Кодекс устатковує кошти продукції та ціни
різних продуктів і передбачує 10-годинний
праці. Платіть різних робітників має озна-
чати федерация праці. Союз фермерів поставо-
вив удержатися від доставки на базар різних
плодів, доки през. Рузвельт не прийме їх дома-
гань, між якими є теля інфляція.

Дольфус президентом Ліги Націй?

ПАРИЖ, 23. 9. ПАТ. Женевський кореспон-
дент "Піт Журнало" обговорює кандидатуру на
президанта 14. Зібрання Ліги Націй. Називає
канд. Дольфуса, однак зазначає, що його ви-
бір мало правдоподібний тому, що колиб Доль-
фус прийняв обов'язки президента, мусів би ки-
нути Відень на кілька тижнів. Це з огляду на
внутрішнє положення справді тяжко. Канди-
датура турецького міністра Тевфіка Ружді бея
має найбільші шанси на успіх, колиб міністр
поставив свою кандидатуру. Колиб він відмо-
вився, президентом вибрали б одного з полі-
тиків позаєвропейських держав. Найбільше
шанс має делегат Мехіка.

Німецькі саботажі на фр. кораблях?

ПАРИЖ, 23. 9. ПАТ. із Марселя повідом-
ляють, що на чердаку одного корабля арешту-
вали німця Тіле, при якому знайшли вибуховий
матеріал. Арештований зізнав, що перейшов
німецький кордон, переїхав на ровері до Ліону.
Там продав ровер, а потім пішки пішов до
Марселя, щоб помадрувати до Альжиру. Ті-
ле сфальшував французську візу додавши сло-
ва: "Важна для виїзду до Альжиру та Тунісу".
Експерти ствердили, що вибуховий матеріал
німецького походження та надається передусім
для вибуху на морі й кораблях. Часописи здо-
гадують, що арештований причастний у по-
жежах французьких кораблів м. н. "Жорж Фі-
ліппар" і "Атлантик".

Торговельні політичні репресії.

БЕРЛІН, 23. 9. ПАТ. Німецький кабінет у-
хвалив закон, який передбачує введення тор-
говельно-політичних репресій супроти тих дер-
жав, які пристосовують розпорядки, що обме-
жують імпорт товарів із Німеччини. В офіцій-
нім коментарі підкреслено, що закон має ви-
ключно оборонний характер, а спричинили його
зростаючі останніми часами заходи, що пере-
тонісимо загрожують інтересам німецького ек-
спорту.

Японський ультимат.

ПЕКІН, 23. 9. ПАТ. Військові японські лі-
таки розкидали друки з ультиматом до ген.
Фан-Чен-Бу, щоб відвів китайські війська до
26. вересня на південь у напрямку демілітари-
зованої стріфи.

Арештували більшовицьких коре- спондентів.

У Ляйпцігу на процесі Ван дер Ліббе ареш-
тували представника більшовицької прес. аген-
ції Тасс Безпазова та кореспондентку "Лав-
ст" Кейт. У дирекції поліції сказали їм, що
колиб пробували втекти, їх розстріляють. На
інтервенцію секретаря більшовицької вибсади
арештованих звільнили. Влада СРСР попросить
із того висновки.

Сензаційна розправа в Сяноці.

ЗА ВБИВСТВО ВШЕХПОЛЬСЬКОГО ДІЯЧА ХУДІКА.

Сензаційна розправа добігає вже до кінця, а суботу
очікують усі присуди.

В третьому дні розправи зізнався св. Леханіш, член
політ. уряду вшехпольської організації, який спові-
дає, що оба політ. агенти Станкевич і Древінський графе-
ли з злодія Бриса ат убивства діяча Овоца. При
хвилюванні оба, комітери Древінського ат свідком
Древінського, немала б ат говорив з Брисем про
Овоца.

Описав зізнавав св. Брис, караний кілька разів за
злочинство і фальшиву гру в карти. Він признався до
того, що оба Станкевич і Древінський його до убивства О-
воца, а також до фальшивої присяги. Також ком. Дре-
вінський казав раз перед свідком, що майорові Овоцю
треба "лізати ноги", себто набити або і вбити. При
конфронтації повторив це Брис Древінському до очей.

З черги зізнався емер майор Овоц, який описав
замах на себе. Він був ранений 22 шротами, після чо-
го втратив притомність і нічого більше не пам'ятає. На
запит предс. каже, що замах мав характер політичний.
Коди прийшов до себе, довідався, що агітує Худік, я-
кий йому товаришів.

Св. нотар Гвоздзь ішов разом з Худіком та Ово-
цом і був свідком замаху. На другий день зустрів
Станкевича, який сказав йому, що Худік згинув випад-
ково, бо атентат був на Овоца.

Св. адв. д-р Кешкі, синдик повіт. комунальної ка-
си в Березові, опові, що оба Яйко признався перед ним,
що хоче вбити Овоца, а навіть показував йому револь-
вер. При тому заявив, що свідство буде вести ком. Дре-
вінський, тому з того нічого не вийде, бо він нічого не
знає. На запит, чому він не повідомив про все владі,
св. каже, що боявся, аби його як негідного свідка не
вбили.

В четвертому дні розправи зізнавав м. ч. брат об-
винуваченого Романа Яйка Тадей Яйко. Він каже, що

брат признався перед ним до убивства, до якого вико-
нав його Станкевич, діляючи з доручення ком. Древін-
ського і старости. Свідок був у старости і радився з ці-
ворити, що св. був у нього, бо йнакше він мусів би з
Березова вийти. Після того закликав свідка до себе
ком. Древінський, який нарікав, що брат не боровити
ся і сам себе обтяжув. Але все одно — казав він, бри-
вильде відійти і дістане посаду, де св. вийде. Сказав
ше, що є одно але, бо свідство веде св. — св. казав
але він постаріється, аби його замкнули. Свідок теж
боявся, аби його як негідного свідка не вбили, тому
свою розмову з Древінським свідок не вистріляв
перу, вложив до бланки і захопив у землю, покладе-
ши про це сестру.

Інші свідки, слухавні того дня, оповідали про ще
важні справи.

В п'ятницю зізнавав перший ст. постаруковий
Гебда, описав ст. постар. Брохонський. Оба вони опові-
дали, що оба, Станкевич мав задушення, аби він і за-
п'явистий був караний. Св. Брохонський чув від Романа
Яйка погрози на адресу Овоца.

Описав суд закликав до переслухання брата обо-
винуваченого, Айтона Яйка, який дістав зраз на потягу
серцевий атак, через що розправу на якийсь час зму-
рали. Айтон Яйко довідався від Станкевича про історію
що убивством є його брат Роман. Станкевич казав
тоді, що на місці випадку позирнув деякі свідки, а та-
кож запевнив, що його жінка буде зізнавати фальш-
во, аби виробити алібі для Романа Яйка.

З черги зізнавав начальник вивістки в Сяноці
Влад, Владика і св. Ноліський. Оба вони зізнавали про
ставину, хто покривав кошти оборони убивцького Худі-
ка, оба Романа Яйка.

Присуд западе в суботу.

Розправа за вбивство Голувка.

Четвертий день розправ.

(Від нашого кореспондента.)

ЗАПЛУТАНА ІСТОРІЯ З ДВОМА РЕВОЛЬВЕ- РАМИ.

Нині переслухали ще цілу низку свідків, які
мають висвітлити запутану історію двох ре-
вольверів, з яких, як каже акт обвинувачення,
убито пос. Голувка. Перед судом розглядають
історію револьвера марки Ф. Н. 109.603, з якого
на основі акту обвинувачення стріляв двічі кри-
тичного вечора себто 29. серпня 1931 р. пок. Д.
Данилишин.

ЗІЗНАННЯ СВИДКІВ.

Історію револьвера марки Ф. Н. 109.603, я-
кий переходив з рук до рук аж доки не опинив-
ся в Трускавці подають свідки, слухані здебіль-
ша без присяги, приглядаючись двома револьве-
рам, які лежать на столі перед президентом,
ось так: свід. Ян Хутковський, римо-кат., емер.
сержант, без присяги, каже, що револьвер мар-
ки Ф. Н. 109.603 купив 1926 р. у фірмі "Арма"
у Львові і зараз 1926 р. продав тіточному бра-
тові Йосифові Шванкові до Трускавця. Св. Я.
Шванко підтверджує куплення револьвера в
1926 р., але його в тім самім же році відпродав
Мих. Пйотровському. Св. Михайло Пйотров-
ський, без присяги запевнює, що револьвер куп-
нив, але не 1926 р. тільки в 1924 р. Йому пред-
сідник вяснює, що цей револьвер був тоді ще
на складі у фірмі "Арма". Свід. Пйотр. каже, що
купив 1924 р., а відпродав 1927. Осипові Біла-
сові. (Так тричі запевнює предсідника. На салі
сміх). Предс.: А може ви відпродали револьвер
щойно в 1928 р. Свід. Пйотр.: Ні, кажу, що в
1927 р. Предс.: А може ви де були на свіданні?
(Сміх на салі). Свідок заперече головою, тому
відчитано його зізнання. Числа револьверу те-
пер не пригадує собі. Черговий свід. Осип Бі-
лас, гр.-кат. з Трускавця, записаний, зізнає
що українськи, що згаданий револьвер в 1927 р.
купив від Пйотровського. Від чищення залиши-
вся на револьвері риси, саме на дулі та на при-
кладі. Цей револьвер заміняв з пок. В. Біласом за
револьвер калібру 6.25.

ХАРАКТЕРИСТИКА ПІДС. М. МОТИКИ І ПОК. В. БІЛАСА.

На питання предсідника каже, що підс. Мо-
тика, а деколи пок. В. Білас передавали свідко-
ві нелегальну літературу, а Мотика був ат свід-
ком балачки на орг. теми ОУН, наклонюючи йо-
го теж вступити до організації. Свідок відмо-
вився, кажучи, що "своє вже відомо". З підс.
Мотиком і пок. В. Біласом стрічався на пробах
співачького гуртка "Сурма" в Трускавці, якого
свідок є провідником і диригентом. Підс. Мо-
тика хвалився, що дома має сізні бомби і на-
віть минав саме в південь підчас кожного свя-

та в дні 3. травня, щоб шкільна дітворка зійшла
з церкви. При нападі на почту в Трускавці підс.
Мотика хвалився, що напад виконано по "амер-
иканськи", а тому підс. Мотика в час на-
паду на почту був у хаті, свідок набрав враже-
ня, що план нападу опрацював Мотика, а доки
залишився тому, щоб виробити собі алібі.
Далі підс. Мотика казав, що свідком, що пок.
Голувка вбито тому, що він був "ініціатором
пацифікації" і щоб не продовжувалися угоди
переговори між поляками і українцями, а та-
кож ще тому, щоб міністр Залеський чепро-
тився в Женеві за напружені відносини в Польщі.
Взагалі підс. Мотика часто хвалився перед
свідком, але за те стерігся там, де пройма
небезпека. Тому свідок каже, що підс. Мотика
це великий "гохитантер". Свідок знає в спо-
дань, що між підс. Мотиком та В. Біласом був
суперечки, хто має бути командантом "Мих.
Гнатова свідок не знав. Зате пок. В. Білас казав,
що М. Гнатова вислав до виїзду до Бер-
ліна. Пок. В. Білас розмовляв зі свідком часточ-
сто на різні теми. Підчас таких розмов пок. В.
Білас заявив, що задумує підпалити "лавець"
в Трускавці, кинути бомбу на станцію поліції в
Трускавці та приготував напад на почту в
Трускавці в липні 1931 р. Свідок радив пок. В.
Біласові закінчити ці плани. Проте задуманий на-
пад на почту в Трускавці таки відбувся, але в
серпні 1931 р. На питання предсідника підс. Мо-
тика заявив, що лише децю із зізнань свідка
правдиве. Зате підс. Мотика заперече, щоб
колинебудь розмовляв зі свідком про напад в
Трускавці; свідних бомб не мав ніколи і не за-
давав у церкві; бомбу кинув пок. В. Білас; по-
вбивстві Голувка не говорив, що убивство доко-
нано тому, щоб мін. Залеський чепротився в
Женеві. Між предсідником і підс. Мотиком сра-
ходить при вляснюванні зізнав свідка до за-
репалки.

"МОТИКА ЗЛЕ ВИХОВАНІЙ".

Дальше підс. Мотика каже, що в дні заду
на почту ходив на прохід, а не сидів у хаті.
Свою приналежність до ОУН перед свідком ви-
коли не чвалявся, ані також при підпалі
підпал "лавець" йому теж нічо невідоме. Про-
те свідок О. Білас обстоює при своїх зізнаннях.
Суд. Кучера: Чи підс. Мотика говорив свід-
кові перед убивством пос. Голувка, що знає,
які змагають до згоди між обома народами свід-
усунути?

Свід. Білас: Ні. На питання прокуратора ка-
же, що пок. В. Білас був дуже характерним і со-
вняком членом співачького гуртка "Сурма".

Прок.: Чи ви спеціально пошуквали свід-
ка?

ним? Свід. Ні. Прок. А бували ви у хаті В. Біласа? Свід. Так. Десь в часі між 1928 та 29 р. бо тоді вчив музики сестер Біласа. Прок. Чи В. Білас звертався до вас з певним довіром? Свід. Спершу ні, але швидко пізніше. Прок. Чим повинити то довіря до вас? Свід. В. Білас звертався з деякими планами, а саме з планом підпалу „лазівки“, підложивши бомби під станицю поліції та про напад на пошту в Трускавці. В нього було зав'язання і великий молодечий запал, але мої аргументи були сильніші і я відрадив йому підпалювати „лазівку“.

Прок. Чи В. Білас просив вас перерисувати план нападу? Свід. Так, але тоді я відмовився це виконати. Прок. Шкоди він з тим планом мав робити? Свід. Мабуть мав його передати далі. Прок. Чи що говорив про Мих. Гнатова? Свід. Так — говорив. Прок. На який курс вибирався Гнатів до Берліна? Свід. На вишкіл УВО. Далі свідок каже, що не вірить, що пок. В. Білас убив пос. Голушка, бо сказав би йому щонебудь перед убивством; хоч могло бути таке, що В. Білас побоювався, щоби я не виговорився з тим планом.

Обор. д-р Рогуцький: Чи ви знали, що Мих. Гнатів був районним командантом? Свід. Ні. Знав лише, що часто зустрічаються (себто В. Білас і М. Гнатів). Обор. д-р Рогуцький: А що говорив В. Білас про Мих. Гнатова? Свід. Я знав, що він дуже рухливий.

Обор. д-р Крайценавер: Чи згадував що про індивідуальний напад на пошту або на визначних осіб? Свід. Ні. Обор. д-р Крайц.: А говорили вам про напад на станицю поліції, на пошту, а чи мали зброю? Свід.: В. Білас казав, що як буд. треба, то зброя знайдеться.

ДАЛЬША ІСТОРІЯ З РЕВОЛЬВЕРОМ.

Свід. Ян Селачек, римокат., записаний, візнає, що в 1931 р. працював у крамниці Купчинського у Львові і пригадає собі, що 19. XI. 1931 р. підс. Р. Барановський продав або змінив револьвер з рисами на прикладі і дулі за дубельтівку. Його відпродало до Горохова до складу Антонія Незнанського. В справі продажі цього револьвера переслухував його ком. Білезич.

Свід. Антоні Незнанський, купець в Горохові, без присяги каже, що замовив зі Львова від фірми Купчинського два револьвери, але надіслано один, марки Ф. Н. 109.603 і його негайно, бо 31. XI. 1931 продав постер. Янові Белецькому.

Свід. Ян Белецький незаписаний, підтверджує ці зізнання.

Історію другого револьвера марки Ф. Н. 99726, яким мав убити В. Білас, як каже акт обв., пос. Голушка, подають свідки такі: свід. Антоні Котув, сержант, візнає, що револьвер Ф. Н. 99726, себто той, яким В. Білас мав стріляти по пос. Голушка, купив 1924 р. у фірмі зброї Сержанга в Ярославі. В 1927 р. цей револьвер вкрадено йому, але злочин не відшукали. Дальший свідок Агнешка Пшибило каже, що при кінці 1928 р. вона Яні Ціслою приніс до хати пакуночок і прохав переховати його. Свідок залишив його в себе, а по якійсь часі маленький синюк відкрив, що в пакуночку є ще гроші і ті заховав, а опісля віддав їх Янові Ціслою. Зате револьвер продав її син Яні Пшибило робітничкові Йосифові Славою. Свід. Лосиф Славо потверджує, що купив револьвер від Яна Пшибила і продав його Вибелякові. Свід. Антоні Вибеляк потверджує, що револьвер отримав купив, опісля продав за посередництва Собачинського Богданові Гірякові. Свід. В. Гіряк, гр.-кат., абс. гімн. з Любачева, незаписаний каже, що в 1929 р. купив від Вибеляка револьвер, який продав Юркові Березинському (який отримав під час нападу на пошту в Горохові Яг.).

З черги відчитано зізнання пок. Березинського, де він каже, що в кінці 1930 р. пізнав у Дрогобичі Ром. Барановського, який просив його позичити йому десь револьвер. Березинський згодився під умовиною, що цей револьвер верне йому Барановський ще перед вакаціями. В 1931 р. Барановський револьвер позичив у свідка за посередництва Огородника Мих. Гнатова і так він дійшов до рук пок. В. Біласа. У своїх свідках зізнаннях пок. Березинський каже, що Барановський післяв його у Львові на розвідку під Бригілки та дав йому фляшечку з гарматним порохом. На запит Березинського, де револьвер, Барановський сказав, що його вже продав. Барановський запитання, звідки взяв фляшечку, каже, що йому дав Юрко Ошникевич. На питання предсідника, навіщо той порох, каже, що на те, аби націоналістів з ОУН „розбрати“. Дальше каже, що на припорушення Марузі Фелусевичівни вислав Березинського на розвідку під Бригілки, як свого певного чоловіка, тому, що націоналісти планували відбити політичних в'язнів. Барановський каже, що револьвер продав на згоду ком. Чеховського і поліції.

Обор. д-р Крайценавер: На чие доручення ви зробили це потягнення? Підс. Барановський: На доручення ради Івахова.

Свід. Ярослав Білас, літ 19, гімн. абс., засуджений за приналежність до ОУН, спроваджений на розправу з тюрми зі Львова, незаписаний, візнає: в 1931 р. як абсолювент гімназ. втягнув його до ОУН В. Білас. Каже, що по maturі сидів у Трускавці, хоч був записаний на університет в Празі. Перед убивством Голушка був хорий, тому критичного вечора не виходив ніде з хати. Справді вечером критичного дня встав вже з ліжка, але не виходив ніде. Біля 9. год. вечером прийшов лікар Карло Шварц і питався, хто міг бити пос. Голушка. Каже, що вийшов з хати за 3—4 дні і пішов до „Славського Господаря“. В розмові з підс. Бунієм, цей сказав йому, що пос. Голушка вбито мабуть на тлі родинним. По трьох місяцях по убивстві на сходинах з Вас. Біласом цей сказав йому, що він убив пос. Голушка на приказ організації. Свого спільника В. Білас не виявив.

Предс.: А чи ви знали хто то був пос. Голушко? Свід.: Я знав з часописів, що він був ренегатом. Предс.: Ні — ренегатом він не був. Був українцем, але мав „заменюне погльонди“. А чи знали ви М. Гнатова? Свід.: Ні.

Д-р Шурлей: В. Білас був командантом в Трускавці. Чого командантом? Свід.: Районовим командантом. Д-р Шурлей: А другого справника В. Білас не назвав? Свід. Ні.

Прок. Ви сказали, що може на тлі політ. убили пос. Голушка. На якій основі? Свід. Як не на родинним, то мабуть на тлі політичній. Прок. Чи ви чули і знаєте Туріва? Свід. Перший раз чув. Обор. д-р Рогуцький. Чи сходився з підс. Бунієм? Свід. Так, але лише в Соколі. Д-р Рогуцький. А в організації ОУН стрічалися? Свід. Я навіть не знав, що підс. Буній належить до організації.

Дальший свідок Володимир Білас, літ 19, незаписаний, рідний брат пок. Василя Біласа, тепер сидить у в'язниці в Дрогобичі і проти нього ведеться слідство за приналежність до ОУН каже, що на приказ В. Біласа запис до тітки Крамарової пакуночок з револьверами. На питання предсідника, хто убив пос. Голушка свідок не відповідає. На питання, чому вбито пос. Голушка — свідок каже — не знаю. Брат Василь про убивство не балакав. Тут предсідник витягав з пакуночка чотири револьвери, два штаври і два парабеллума.

Дальше візнає свід. Матвій Гнатів, муляр, років 27, сидить у в'язниці в Дрогобичі і проти нього ведеться слідство за приналежність до ОУН. Каже, що знає Ярослава Біласа бо служив у його батька. Знає теж Василь і Володимира Біласів та Мотіку. Мих. Гнатів, це його брат, який вийшов 28. X. 1931 р. за кордон. По двох тижнях написав з Данигу листа з поздоровленнями до родини. Тепер нема ніякої ністки і свідок не знає, де він перебуває. Під час ревізії знайдено у Розалії Парасової два револьвери марки „Штавр“, які змістили свідок, щоби

ВІД МУК ДО ЗДОРОВ'Я

через

Тогаль ділає скоро при:

Ревматичних болях | Подагри | Мігрені, Невралгії
Болях і рві в сугавах | Грипі | і простудах

Тогаль втишає болі і приносить полегшу, не ділає позатім відемно на серце і шлунок.

Вже більш від 15-ти літ та з успіхом стосується при цих недомоганнях таблетки Тогаль. Тисячі терплячих вернулося до свого здоров'я при помочі Тогалю.

Тогаль не дає прибируватися мочевому квасові і тому в зародку поборює ті недомогання.

Спробуйте і переконайтеся самі ще нині і купіть негайно в найближчій аптеці Тогаль. Одначе треба звертати пильну увагу на ненарушене оригінальне опакування. Nr. Reg. 1364

переховати. На питання предсідника, хто йому дав ці револьвери, каже, що знайомий. Тут показує предсідник найдені два револьвери суддям присяглим. Останній свідок Катерина Крамар тітка Волод. і Василя Біласа, а сестра пок. Дмитра Данилишина, гр.-кат., замужня, без присяги візнає, що 30. XI. 1931 була ревізія і тоді найдено на стриху пакуночок з револьверами, який сестрінок Волод. Білас приніс і прохав сховати. Свідок відповів, що на стриху є вільне місце і там Волод. Білас положив цей пакуночок до скрині з кухонним начинням. Свідок не знає, що в середині в пакуночкові було. Шойно при ревізії побачила, що там були револьвери. На тім закінчено нинішню розправу і перервано до 9. год. до понеділка.

НОВИНКИ

— ДО ВПОВ. ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!!! Складанки П. К. О. долучуємо до нинішнього числа, якими просимо надсилати передплату. — АДМІНІСТРАЦІЯ.

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.

— Видавничтво Укр. Заг. Енциклопедії розіславло в серпні ц. р. всім своїм передплатникам виказ стану передплати на У. З. Е. і просило вирівняти залежність або належність за цілістю У. З. Е. заявою на залученій карточці. Оцією дорогою просимо ще раз надіслати В-ву заяву до кінця місяця вересня ц. р. Також просимо не утгувати посилки зшитків ч. 24—28 „Україніка“, бо ті зшитки ще не надруковані. Про їх появу В-во повідомить своєчасно а пресі. Просимо вирівнювати залежність і тимчасин дати змогу чимскорше закінчити твір. — АДМІНІСТРАЦІЯ В-ва У. З. Е. в Коломий. 409 1-2

— Чуже не гриє! і тому люди так мерзнуть, хоч то шойно вересень. Ті, що купили вже плаші й убрання в одинокій українській фірмі „Те-Ка“, вул. Трибунальська 1, сміються з непогоди, бо ясно, що наші одяги гріють краще, як чужі. 396

— Курс куховарства і домашнього господарства уладжує кооп. „Труд“, Львів, Ринок ч. 39. Курс вестиме п. Ольга Пеленська-Личинська. Місячна оплата за науку на курсі і обіди 35 зол. Добра нагода для абсолювенток семінарії і гімназії підготувитися до ведення куховарських курсів по селах. 410

— Друга касаційна розправа Горгонової. Пред найвищим судом у Варшаві відбулася друга касаційна розправа в справі Ріти Горгонової, засудженої в Кракові на 8 років в'язниці за збиство. Під час розправи двері до судової салі замкнуто і нікого на розправу не пушено. Після регоноволі, адвокати Аксера, Возниконського і Етінгера та прокуратора Блонського заплв при суд. на основі якого Найвищий Суд відкинував засадження оборони та обтяжнв Горгонової коштами за останню інстанцію в сумі 1.200 зол. Умотивованія присуду позавуть за два літ.

ПЛАЩІ-СУЙНІ-ТРІКОТАЖІ

ТОЩО ПОРУЧАЄ У ВЕЛИКІМ ВИБОРІ
Ново відкритий МАГАЗИН
Позрі! В першім місці продаємо ніжче фабричних шн.

АДОЛЬФ ЕБЕЛЬ

давні. М. ОБОГІ
РУТОВСЬКОГО 7.

3 кіна.

КІНО „КАСІНО": „НІЧ У КАІРІ".

Фільм складена для Рамона Новарро, що грає, як у різних попередніх своїх п'єсах, палкого та настирливого юнака. Цим разом він араб, драгоман, що полює на гарні та багаті європейки. Вся сім'я інтриги в тому, що глядач не знає, чи від хвилини його останньої знайомості він грає тільки комедію чи справді закохався. Веселі сцени чергуються з кількома трагічними, наче із кривавої трагедії. Метода поведінки молодого араба в англійкою, в якій він кохався, повна весподіванок.

Цю фільму попереджує якась польська, на тему кар'єри двох інженерів, одного працівного, другого ліниха. — вершок неадаптованості і глупоти. Публіка у трагічних хвилинах регочеться.

КІНО „ПАЛІС": „ДОНЬКА ПОЛКУ".

Стара оперетка Довіцетті, відсвіжена модерними винаходами та Анні Оядрю. Старий, але дуже дотепний сюжет про дівчину-сироту, кинувану войками, використаний на комедію, що забавляє нас головню самою грою цієї симпатичної чеської артистки. Як і в неодній дотепнішій фільмі Оядри головню ставку у цій грі в П серце, за яким побивається цілий полк. Ліпшиться при війську, чи виїде заміж? — ось питання, яке хвилює глядача, що забув про великий шлюб Оядри з відомим чеським Пмелінгом.

3 судової салі.

ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН І ЛЕТЮЧКИ.

В п'ятницю 22. вересня ц. р. розпочалася перед трибуналом суду присяжних в Тернополі карна розправа проти: 1) Богдана Мушки, літ 29, масарського челядника в Микунинцях, 2) Миколи Сиротюка, літ 21, краєвського челядника в Микунинцях, 3) Осипа Фуртака,

літ 25, дяка в Ладичині, 4) Осипа Шкамбара, літ 19, бувшого учня VI кл. гімназії в Варваринцях, 5) Олександра Гориня, літ 21, різальника в Варваринцях і 6) Михайла Виннича, літ 23, столярського челядника в Варваринцях, котрих прокуратура обвинувачує за злочин державної зради, похований через приналежність до Організації Українських Націоналістів — зі статті 97 кримінального кодексу. Крім цього Мушка і Сиротюк відповідають за розкриття в дні 1. травня 1932 в Лучці і у Волі Мазовецькій, повіт Тернопіль (перший день Великодніх Свят) летючок ОУН (злочин проти публічного порядку зі статті 154 § 2 к. к.). За розкриття таких самих летючок тогож самого дня в Ладичині, повіт Тернопіль, відповідає Осип Фуртак, а за розкриття таких самих летючок рівнож тогож самого дня (1. травня 1932) у Варваринцях, повіт Тернопіль, відповідають обвинувачені Шкамбара, Горинь і Винничок. Врешті оба Мушка відповідає за переказ агаданих летючок з Тернополя до Микунинців (провила зі статті 155 § 2 к. к.), а оба Шкамбара за перенесення тих летючок, які одержав 30. квітня 1932 в Мушки, з Микунинців до Варваринців.

Першого дня розправи переслухано всіх обвинувачених, котрі всі заперечили, будьтоби належали до ОУН так, як це заперечили і в сілстві, де признався тільки оба Шкамбара, що і він описав візаві, а на розправі не рівнож заперечили. Оба Мушка на розправі признався тільки, що перед Великодніми Святами 1932 одержав від якогось незнайомого особняка коло цвинтаря в Микунинцях якісь летючки, котрих ближче не пам'ятає, а дорученням розкинути ті летючки в Микунинцях. Він цього не зробив, але передав їх Шкамбарі, щоб цей розкинув у Варваринцях. Сам, ані на спілку з Сиротюком не розкидував летючок у Лучці чи у Волі Мазовецькій. Обвинувачений Сиротюк і Фуртак заперечили і в сілстві і на розправі, щоб розкидували летючки і вказують свідками своє албі. Натомість обвинувачені Шкамбара, Горинь і Винничок призналися і у сілстві і на розправі до розкриття летючок у Варваринцях, яких змісту не знали, заперечуючи категорично свою приналежність до ОУН.

Трибуналові проводить віцепрез. Вендрикхоский. Лава присяжних чисто селянська — 11 позаніх і 3 укрітень. Бороються: пос. д-р Дмитро Лазина Мушка і Сиротюка, д-р Дзерожан Фуртака, посол д-р Степан Шкамбара, Гориня, а д-р Степан Брикович Виннича. В суботу 23. ц. м. значиться доказове поступовення.

СПОРТ.

МИСТЕЦТВА У. С. С.

Чорноморці — Сокола IV. 2:1 (0:0)

Для 21. п. м. відбулися на грині „Сайт" змагання за мистецтво УСС, які починалися задушливою порогою Чорноморці. Сокола IV. являвся на змаганнях у дитині, при чому спінівся ціл година. Таку поведінку олімпійської дружини годяться лизайринувати застатувати, тим більше, що відтак цілий час гра змагання Сокола IV. за кожним разом виконували між собою на мт. Вікінськ змагання судді п. Понавко, привезений був заключити в грині змагання Сокола IV. за мистецтво поведінку. Видів, не зважаючи на дощ, до 20.

Ситківкові змагання студентів.

Проголошені змагання за мистецтво української студента (т-ти) у ситківці, що почалися для 21. IX. п. р. з год. з. попор на токах УССК-у при вуз. Ситківський 21. винавали „велика зацікавленість" та „ароганція" вти спорту серед загалу українських студентів, того найкращим доказом є число оголошених учасників. — і (1) в тому одна студентів. Все те, де зважаючи на уфундавання редакцією „Нової Хати" мандриної напорою для побідки у грі поодинокої студентів. Така поведінка загалу українських ситківських студентів намає для себе приладуматися над будучістю української ситківки, яка її розв'язує опирається на того роду змагання. Це тим більше, що треба знати під увагу відсутність майже всіх ситківських у мистецтвах Перемиської Водини.

Заголово Костяк.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр.

Неділя, 24. IX. год. 7.30 веч. „Фрайляйн Доктор".

Понеділок, 25. IX. год. 7.30 веч. „Фрайляйн Доктор".

Театр Річпородностей.

Неділя, 24. IX. год. 3.30 веч. „Пок пань-мама" (п'єси від 60 сот. до 3.50 зол.).

Неділя, 24. IX. год. 7.30 веч. „Непримельна мушкет".

Кіна.

АДРІА: „Сірий дим".

АПОЛЬО: „Історія гриху" (Ст. Жеромського).

АТЛАНТИК: Фільм Совкіно: „Турбіна 30.000 ГП".

КАСІНО: „Ніч у Каїрі" (Рамон Новарро).

КОПЕРНИК: „Пригода в Зоо".

КОЛІСЕЙ: „Прощай із Багдаду", ревіз „Шо лані робить вчором".

МАРУСЕНЬКА: „Пригода в Зоо".

МІРАЖ: „Образ маєстату" (Ва. Буфін).

МУЗА: „Чемп".

ПАЛІС: „Дочка воєк" (Анні Оядрю).

ПАН: „Симфонія 6-х мінонів", на сцені: Цибульський, Власта Бомський.

ПАСАЖ: „Велика клітка" (Анрі Пейдж Мікі-Міко).

СТИЛЕВ: „Паук" і ревіз.

ХИМЕРА з причини реконструкції не являється.

УТІХА: „7 оркестрів, 7 діачат" і ревіз.

Закордонне радіо.

Неділя, 24. вересня 1933.

Мор. Острава (253.5) 9.15 Пісні; Братислава (279.3) 12.05 Військ. оркестр; Брно (342.1) 9.15 Естонські пісні; Штутгарт (360.6) 14.30 Пісеньки різних народів; Лейпциг (389.6) 20.00 Концерт; Рим (441.2) 9.45 Пісні; 20.45 Концерт; Прага (452.6) 11.00 Муз. поранок; 19.00 „Лбуша" оп. Метали; Відень (517.1) 12.05 Концерт; 1.45 Камер. музика; 19.05 Арк. балли; 21.00 „Мішка фон Барнгольм" п'єса Лейтне; Булашент (550.5) 18.00 Пісні; 19.45 Лп. музика; 21.30 Речитавль п'єсти С. Гір; Харків (597.5) 9.30, 15.00, 21.30 Концерт; 15.00 Скрипка; Фортеллі; Москва (1481.5) 17.25 „Керменіста в воєк" оп. Данченка (Стаді 424.3 м.).

Понеділок, 25. вересня 1933.

Братислава (279.3) 18.05 Камер. музика; Лейпциг (389.6) 12.00, 18.25 Музика; Стокгольм (435.4) 19.45 Еспанські пісні; Рим (441.2) 17.15 Музика, спіл; Відень (517.2) 18.55 „Тангайзер" оп. Вагнера; Ленінград (557.1) 18.00 „Золото Реку" оп. Вагнера; Харків (597.5) 8.30 Музика для дітей, 9.00 Українська музика; 13.50 Рос. і нім. музика; 15.00 Соалісти; 16.30 Концерт-естрада для молоді; Москва (720) 17.25 „Евген Онегін".

Львівське радіо.

Неділя, 24. вересня 1933.

11.30, 15.00, 16.30 Грамофон; 12.55 Муз. поранок; 14.00 Різнитка скрипки; 14.15 Різнитка-метеоролог. комунікат; 14.20 Концерт хору; 14.45 Положення на світовому абжевоому ринку; 16.15 Балачка „Добре діється в давській державі"; 17.00 Вороги кооперації; 17.15 Польська народна музика; 18.00 Спіл (Анат. Вронський); 19.00 Аудіція: „Віденське поле"; 19.40 Почт. техн. скрипка; 20.00 Концерт присвячений творчості Шимановського; 22.00, 22.02 Спортові вістки; 22.20 На асесей львівської хвилі.

Понеділок, 25. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня аудіція; 12.05, 12.35, 15.00, 15.15, 16.30 Грамофон; 15.35 Збіжжя біржі; 16.00 Бетовенові квартети; 17.00 Балачка у фр. мові; 17.15 Соалісти (скрипка, спіл); 18.15 Німанська битва; 18.35 Легка музика; 19.00 Сторожі моря; 20.00 „Джоконда" оп. Пончеллі (з грам. пліт); у перерві „Румунська жінка"; 22.45 Спортові вістки.

БІРЖА.

У суботу Банк Польський устивив курс долара на 5.70, а приватних оборотах 5.72.

Трансакції. Продажа Купно.

Даншг 173.75, 174.16, 173.32; Голландія 360.95, 361.53, 360.05; Лондон 27.67—27.65 27.30, 27.50; Париз 35.00, 35.09, 34.91; Швайцарія 173.25, 173.71, 172.85; Італія 47.05, 47.28, 46.82; Берлін 213.50.

Акиї.

Банк Польський 79 і шв. 79, 79 одна четверта.

ШНИ „МАСЛОСОЮЗ".

„Маслосоюз" платив коопераціям для 23. IX: масло пріма екс. 2.80 зол., масло дес. 2.70 зол., молоко 17 сот. сметана 70 сот., м'як 3.90—4.00 зол. за кошу. Попит на всі артикули оживлений.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Реклекції для Духовенства заходом і під проходом оо. Заславік „Аудіється у Львові в реклекційнім домі при вуз. Дуни-Борковських від 2. до 6. жовтня ц. р. Перша наука в понеділок 2. жовтня в год. 8. вчором. Зголошуватися: Реклекційний Дім ул. Дуни-Борковських ч. 11 або Монастир оо. Василіян ул. Жовківська 36.

Загальні Збори Кругжа „Р. Ш." ім. Т. Шевченка в Галицькій дільниці Львова відбудуться 1. дня жовтня ц. р. в 5. год. веч. в домі Кругжа при вуз. Суми-ського ч. 23 зі зичайним порядком нарад. — Якби в 5. год. не було потрібного комплекту, Збори відбудуться в 6. год. без огляду на число приванних. — Старшина Кругжа. 412 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

П. СТУДЕНТКИ пріаму на мешкання з цілим утриманням. Мешкання соняшне, з ангодами. Фортеллі до диспозиції. Сикстуска 88 А. п. м. 6. 362 3—3

НАУКА писання на мешканні найновішою методою, переписки та помножування писем по цінах найнижчих пріймає Ю. Ломага, Велова 11. 308 8—10

МЕБЛЬОВАНА кімната, фронтова, 2 вікна, услуга, освітлення, до ажитку ладичка, акід з передпокою, дешеві до аніня-млення. Вуз. Васильського ч. 31, партер. 391 3—3

ВУГОЛЬ: Калитяк, Байка 14. Тел. 38-24, 233 16—30

КІМНАТА тепла, фронтова, з комфортом сейчас до аніняму. Піскова 40, м. 1. 1-2

ДЕШЕВО, солідно, задовольно виконує фризерські роботи артист, робітник Кутковського. Бляхарська 11. 413 1—1

ВІДНАЙМУ умельований покій Сташідка 8 ібична Хорунщини і поверх, двір 10. 400 1—1

ВІСНІ ПЕРА направляє дешеві „Прес-аін", Рутівського 10 (в брані). 414 1-1

ШЛЯРСЬКІ РОБОТИ, справу Обрані у зоркал виконує безробітний умель пріцавник Ол. Рудий, ауд. сн. Миколаї 11

ПРОДАМ претенсію 5.000 доларів зобра забезпечену на реальності в Лоргоб за 1.600 доларів. Відомість у мистецтві адвоката д-ра Бабін, Львів, Січка 8. 411 1—1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Вуголь - Кеке - Дерев

а пайдобірних коестих доставля

„НАРОДНІЯ ТОРГОВІЯ"

Львів, Ринок 36. Інформації: Бюро — Львів, Ринок 36 та оклади: Ринок 36, Личківська 155, па. Блячевського 3 та Городища 23 264 10-10

СВІЯ ДО СВОГО ПО СВОЇ! ФАМОЗА РОШОК ДО ЖИВІ ФАМОЗА МИЛО ДО РОЖИВІ

Ждайте по усіх ринках лише зир-Ол української ФАМОЗА.

Новий Самоуправний Закон

Д-РА СТЕПАНА БАРАНА.

Ціна 40 сотинів з поштовою пересилкою 53 сотинів. Висилає Адміністрація „Діло".

Читайте „Діло!"